Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 55

bijdrage tot de kosten 0,60 € - september 2015

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Weg met oorlogen en ellende, weg met grenzen, weg met het kapitalisme!

In dit nummer:

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Tbc, een symptoom van sociale achteruitgang

Werkers uit de stad Bergen, zoals de wegwerkers, krijgen een opleiding om te waarschuwen tegen de risico's van tbc bij sommige daklozen. Het is één van de ziektes die bijna verdwenen was dankzij vaccinatie, de verbetering van de voeding en van de woning. Maar die komt terug met de terugkeer van armoede.Onder het kapitalisme is de vooruitgang voor de bevolkingen steeds tijdelijk.

Een grote plaag, de tuberculose, poster van 1917

Het gaat goed voor de banken, dank u

De grote banken krijgen belangrijke stijgingen van hun winsten: + 73% voor KBC, + 43% voor BNP Paribas, + 24,4% voor Paribas. Samen met ING tonen de 4 banken een winst van 2,96 miljard euro voor de 6 eerste maanden van het jaar.

Voor de bevolking is het overal bezuinigen, maar voor de bankiers, de eerste verantwoordelijken voor de crisis, is het feest, net zoals de "hogere kringen" al in de tijd van de grote pestziekte deden...

Charleroi: jacht op armen

De notabelen uit de PS en de CDH die de sociale woningen beheren in Charleroi zijn met een grote actie begonnen tegen de "fraudeurs" die verdacht worden hun sociale woning als fictief adres te gebruiken om de werkloosheidsuitkeringen van een alleenstaande te krijgen.

Al de huurders die minder dan 10m3 water per jaar hebben gebruikt, worden geviseerd.

104 zijn verhoord. 98 hebben bezoek gekregen van sociale inspecteurs en 40 van technische inspecteurs.

Na het verwijderen van het verkeerde coderen en de vervallen meters blijkt het dat 95% van deze huurders zijn mensen die in een grote armoede leven en die dan op het water streng besparen.

Alleen 5% "zijn misschien in overtreding" volgens de notabelen. En het zijn in ieder geval mensen die even arm zijn als de anderen.

Om de werklozen en al de armen die de crisis veroorzaakt te hulp te schieten , mobiliseren diezelfde politici zich niet zoveel... of helemaal niet!

Wie zijn we?

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes,
zonder andere vermelding
naar contact@arbeidersstrijd.be,
of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

http://www.arbeidersstrijd.be

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :
IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA
(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Weg met oorlog en ellende, weg met grenzen, weg met het kapitalisme!

Al weken domineert de drama van de vluchtelingen het nieuws. Meer dan 2500 migranten zijn sinds het begin van het jaar voor onze grenzen gestorven, migranten die trachten oorlogen, ellende en chaos in Syrië, Irak en Afghanistan te ontvluchten.

Van deze humanitaire ramp is er alleen een piepklein deel van overlevenden die tot bij ons aankomt. De grote meerderheid van de vluchtelingen - bijna 4 miljoen Syriërs - stapelt zich op in kampen in Turkije (1,94 miljoen), in Jordanië (625.000) en in Libanon waar één persoon op 5 voortaan een vluchteling is.

Neen, het zou geen probleem zijn voor de rijke landen van Europa om een miljoen vluchtelingen waardig op te vangen, en zelfs meer. Dit zou 2 persoon op 1000 inwoners betekenen in de Europese Unie die 508 miljoen inwoners telt.

Maar dezelfde politici die in 2008 in staat zijn geweest 15 miljard euro in één weekend te vinden om de bankiers te redden (en dit alleen voor België), weigeren nu oplossingen te vinden als het om armen gaat.

In tegendeel wakkeren de leiders van de Europese regeringen en de demagogen die het willen worden, al maanden de angst tegenover de vluchtelingen aan. Zo'n handige afleidingsmanoeuvre voor deze politici die de bevolkingen beroven om de kluizen van de bezitters vol te maken.

En als de regeringsleiders vandaag alsof doen schuld te bekennen en de grenzen iets meer te willen openen, is het alleen om hypocrisie bij hypocrisie toe te voegen. De Charles Michel, Merkel, Hollande en Cameron, redders van de armen van de wereld?! Diezelfde die het Griekse volk leeggeplunderd hebben om de banken in staat te stellen de bevolking te blijven afpersen? Hiervoor zou men eerst de militaire ingreep van de Westerse legers in deze landen moeten stoppen en hen in staat te stellen de levenstandaard van de bevolkingen op te trekken. Maar hiervan is er geen sprake. Hun goede wil stopt juist waar de belangen van hun burgerij beginnen, die wapens willen blijven uitvoeren en goedkope koper, olie, katoen, koffie, suiker en cacao willen blijven invoeren, en dat allemaal met de goedkoopste mogelijke arbeidskosten. Het enige dat deze heren-dames ooit hebben gered, zijn de winsten van de kapitalistische klasse.

Maar de meeste walgelijke zijn de vertegenwoordigers van het patronaat. Al een paar dagen zijn ze allemaal bezig de humanisten te spelen. Johnny Thijs, oud-baas van Bpost waar hij duizenden banen heeft geschrapt om de privé aandeelhouders in staat te stellen hun zakken te vullen, durft van liefde te spreken en te willen « deze mensen (...) de kans te geven om geluk te vinden ». En hij voegt hieraan toe: « voor mij moeten wij onze soms starre en voorbijgestreefde regels en procedures opzijschuiven om deze mensen snel en vlot te integreren in onze samenleving. »

Welke regels en procedures kan een baas te star vinden als het niet over de rechten van de werkers gaat die weerhouden om hen meer uit te buiten? Neen, bazen zijn nooit de verdedigers van het geluk van de mens geweest, maar ze hebben wel steeds geprofiteerd van de ellende om zich te verrijken. Dat gebruiken ze om de werkers in concurrentie te stellen, Vlamingen tegen Walen, migranten tegen inheemse, om de lonen steeds naar beneden te trekken. Wat de vluchtelingen, zoals alle andere werkers, van grote bazen kunnen verwachten, is geen geluk, wel uitbuiting. En de bazen zullen er niet aan twijfelen hun nood te gebruiken in de sociale oorlog die ze tegen de werkende mensen in het algemeen voeren als we ons niet samen verdedigen, inheemse en migrante werkers.

Nu staat men aan een kruising. Alles wordt gedaan om de werkers te verdelen met het doel hen te ontwapenen. Met onze hulp, als we ons laten overtuigen dat het bestrijden van andere uitgebuitenen onze banen en lonen zal kunnen beschermen!

Het zijn de kapitalisten uit de rijke landen die hebben ontslagen, de lonen verlaagd, een heel deel van de jeugd tot de werkloosheid veroordeeld. Het zijn de regeringen in hun dienst die de sociale zekerheid ontmantelen en voor ons oude dagen in de armoede voorbereiden, en het zijn ook zij die verantwoordelijk zijn voor de oorlogen en plunderingen in de rest van de wereld om een paar grote kapitalistische groepen in staat te stellen hun beheersing op de grondstoffen te blijven oefenen.

Zich de middelen geven om dit kapitalistische systeem omver te werpen, dat werkloosheid, ellende en oorlog zaait, is het enige vooruitzicht dat de werkers in staat zal stellen zich te verdedigen. En om zoiets te kunnen doen moeten we bestrijden alles wat ons verdeelt, alles wat in de weg staat van onze eenheid. Het zijn de kapitalisten die we moeten bestrijden, niet de migranten.

Onze vaderland: de arbeidersklasse uit de hele wereld

Er zijn mensen die zeggen dat de grenzen gesloten moeten worden en zij die niet de goede nationaliteit hebben terug naar huis sturen. Maar migratie stoppen is een illusie, en diegenen die deze politiek verdedigen, weten het goed. Sinds het begin van het kapitalisme verplaatsen de werkers zich omdat ze constant voor een loon moeten zoeken. Ze hebben zich van het platteland naar de steden verplaatst, van de velden naar de fabrieken. Ze hebben naar andere landen gereisd om daar hun armen te verhuren.

Ja, de kapitalistische natie bij uitstek, de Verenigde Staten, is een land met 100% migranten: de enen zijn gedrongen door de honger of de politieke repressie die in Europa heerste, de anderen zijn door de "smokkelaars" van toen, de slavenhandelaars, vervoerd. De fortuinen die door deze hatelijke handel opgestapeld zijn, liggen ten grondslag aan talrijke industriële bedrijven. De afstammelingen van deze burgerij beweren vandaag de criminele smokkelaars te willen bestrijden. Dit is zuiver cynisme!

En als de burgerij alles bezit in een land, zijn het de uitgebuitenen die ze stuurt om "het vaderland" te verdedigen op de slagvelden. Precies daarom noemden de militanten van de arbeidersbeweging aan het einde van de 19de eeuw zich trots « zonder vaderland ». Ze noemden "broers" de werkers uit de andere landen en erkenden hun vijanden in de uitbuiters uit hun eigen landen. Van dat bewustzijn van deel uit te maken van één grote arbeidersklasse op wereldniveau blijft de 1 mei over, de dag wanneer de werkers uit de hele wereld op straat komen.

Het is dat bewustzijn van deel uit te maken van één grote arbeidersklasse op wereldniveau dat we moeten terugvinden. Dit is het enige wapen van de werkers tegenover het kapitalisme in crisis, en een dodelijk wapen voor het kapitalistische systeem dat enkel kan blijven bestaan door de werkers te verdelen en grenzen tussen hen overal te bouwen.

Hiertegen : een school wordt op poten gezet in het park voor het gebouw van de Vreemdelingenzaak.

Hieronder : in het Noordstation in Brussel wordt een vergadering gehouden om de solidariteit met de vluchtelingen te organiseren

"Vluchtelingen" of "migranten"?

Sinds kort tijd hoort men het onderscheid tussen "vluchtelingen" en "migranten". Bij de Syriërs die nu in Europa aankomen zou het wel gaan over "vluchtelingen" en niet over "migranten".

De klemtoon leggen op deze woordkeuze is zeker niet onschuldig. Dat insinueert dat, als de vluchtelingen van de oorlog wel het recht hebben om te blijven, de migranten die de ellende ontvluchten datzelfde recht niet hebben. Maar het zijn de oorlogen die door de kapitalistische legers gevoerd worden die een groot deel van de ellende veroorzaken.

De rijken hebben wel het recht om overal te gaan, kapitalen kennen geen grenzen. De armen moeten het recht hebben om waar ze willen te gaan!

Massale staking van de werkers in India

In India hebben tientallen miljoenen werkers na een oproep van meerdere vakbonden in de industrie, in het vervoer en in de banken gestaakt .

Ze protesteren tegen een ontwerp van hervorming van het arbeidsrecht.

Met het voorwendsel de arbeidswetten te moderniseren en te vereenvoudigen wil de regering de ontslagen vergemakkelijken en de mogelijkheden om zich te verdedigen voor de werkers te beperken.

Dit is een liedje dat we hier al (te veel) gehoord hebben. Er zijn tienduizenden kilometers afstand tussen India en Europa maar de regeringen spreken dezelfde taal en voeren dezelfde politiek: die van het patronaat.

De Indiase werkers die met honderden miljoenen zitten, hebben gereageerd met de collectieve strijd.

Een voorbeeld om te volgen en het bewijs dat de kracht van de werkers zeker de staking is!

Verkiezingen in Griekenland: demagogen aan het werk

Een jaar geleden riep de leader van Syriza, Alexis Tsipras, de Griekse kiezers erop op zijn partij te stemmen en beloofde hij zich te verzetten tegen de bezuinigingsmaatregelen die door de leiders van de grote kapitalistische landen werden opgelegd.

Twee maanden geleden vroeg hij hen om zich te uiten via referendum tegen een nieuw bezuinigingsplan.

Maar terwijl het plan door 61% van de kiezers is verworpen, heeft Tsipras aanvaard het uit te voeren. Nu kondigt hij vervroegde verkiezingen aan en voert hij actie door te roepen "nieuwe opofferingen te doen om een ramp te vermijden".

Maar het zijn precies de opeenvolgende opofferingen die een grotere ramp voorbereiden voor de werkers en voor de arme Griekse bevolking.

In Griekenland en elders kunnen de werkers niet rekenen op dat soort demagogen en politici, maar alleen op hun strijd om hun belangen te verdedigen.

De Oekraïense regering onder de druk van extreemrechts

In Kiev hebben de extreemrechtse nationalistische partijen een gewapende oproer georganiseerd om zich te verzetten tegen de stemming door het Oekraïnse parlement van een wet die een ruime autonomie toestaat aan de regio's, waaronder die van Donbass, die zich al meer dan één jaar afgescheiden hebben.

Deze wet is één van de luiken van de overeenkomsten van Minsk die in februari zijn getekend tussen de Oekraïnse Porosjenko en de Russische Poetin, onder toezicht van Hollande en Merkel, om een staakt-het-vuren te verkrijgen.

Om de macht te nemen in Oekraïne hebben Porosjenko en zijn bondgenoten de de steun van de extreemrechtse partijen veel gebruikt

Vandaag beschikken die van kleine echte privé legers en twijfelen ze er niet aan granaten en geweren te gebruiken om hun politiek op te leggen.

Dit is het echte gezicht van de "verdedigers van de democratie" die door de Westerse peetvaders van Porosjenko worden geprezen.

Kapitalisme met cyanide

Tientallen doden, honderden gewonden, duizenden mensen op de weg: dit is de tijdelijke balans van de ontploffing in de industriële zone van de Chinese stad Tianjin. De ontploffing heeft plaatsgevonden in een opslagplaats waar er 700 ton natriumcyanide bewaard werden, 30 keer wat toegelaten is; wat "miljoenen slachtoffers" kan veroorzaken volgens deskundigen in industriële risico's.

De opslagplaats is op minder dan één kilometer afstand van woningen gebouwd.

Opnieuw in weerwil van de risico's en van de wetgeving. Met de regen heeft de cyanide de watervlakten van de omgeving besmet. De inwoners betogen met woede tegen de overheid die medeplichtig is van de directie van het bedrijf, waarvan één van de voornaamste aandeelhouders de zoon zou zijn van een oud-ambtenaar van de lokale politie. Allemaal redenen om in opstand te komen tegen de kapitalisten en de overheid in hun dienst.

Winsten voor hen, risico's voor ons

Dankzij kinderen uit de buurt die op de vestiging speelden van de Ateliers Bissot-Witters te Herstal, die sinds 2013 gesloten zijn, heeft men naast zware metalen en zeer giftige zuren een grote stock cyanide ontdekt.

In geval van brand zou de schade voor de watervlakten gelijk zijn geweest als in de laatste industriële ramp in China enkele weken geleden.

De eigenaars van deze vennootschap met beperkte aansprakelijkheid zijn ver, de winsten van de vette jaren zijn verdwenen... En in Herstal als elders zijn het de werkers en de buurtbewoners die de gevolgen hiervan moeten dragen, en de belastingbetalers die het geld moeten uitgeven om op te ruimen achter deze personages die de meesters willen zijn, maar die nooit aansprakelijk zijn... Dit zal moeten veranderen.

Winsten swingen de pan uit, vervuiling blijft

Het adviesbureau PWC (PricewaterhouseCoopers) heeft de kosten voor de zuivering van de Luikse vestiging van ArcelorMittal rond... 1 miljard euro geschat, voor de rekening van het Waalse Gewest.

In 1991 heeft de Waalse regering een openbaar bedrijf opgericht, de Spaque, waarvan de taken de zuivering en de renovatie van industriële vestigingen waren. Theoretisch moet de Spaque bepalen wie verantwoordelijk is voor de vervuiling om het Waalse Gewest in staat te stellen de verantwoordelijken te doen betalen. Maar in de praktijk werkt dat niet. De bazen ontdoen zich van al hun verplichtingen door met de werkgelegenheid te chanteren, en vaak worden deze bazen-haviken dan ontlast van hun wettelijke verplichtingen om te zuiveren door van die een voorwaarde te maken om het bedrijf "over te nemen", zoals in Durobor in Zinnik of in de Laminoirs van Longtain in Manage (La Louvière), bijvoorbeeld. Via de belastingen en de ziekte betalen de werkers de tol van dat parasitisme van de bazen. Men zal deze toestand moeten omkeren.

Landbouw onder de dictatuur van de kapitalistische markt.

Op het moment waarop we dit nummer van de Stem van de Arbeiders sluiten, beginnen duizenden tractoren naar Brussel toe te stromen voor de betoging ten gelegenheid van het Europees landbouwtop.

De prijs van melk is weer onder de kostprijs gedaald, de prijzen van varkens- en rundvlees volgen dezelfde trend.

De landbouwbonden eisen subsidies en protectionistische maatregelen van Europa om de prijzen en dus hun marges te steunen. Dat komt erop neer de consumenten een hogere prijs te laten betalen.

Het zijn toch de grote melkerijen en supermarktketens die hogere prijzen niet willen betalen. De zelfde ketens die ontslaan en de lonen verminderen om hun marges steeds te verhogen.

De banken verrijken zich ook want een landbouwbedrijf eist steeds meer investeringen en schulden. Ook al de prijzen dalen, blijven de banken hun terugbetalingen eisen. Diezelfde banken die de regering heeft gered en ze nu een bezuinigingspolitiek aan de hele bevolking oplegt.

Wat de Europese subsidies betreft, hebben ze nooit kleine landbouwers gered maar altijd de grote gediend.

Voor een gezond landbouw dat toestaat te leven, is er een economie nodig die draait om de noden te vervullen en niet om de kapitalistische winsten. En daarvoor is er strijd nodig, niet voor protectionistische maatregelen, die tot niets anders zullen komen dan hogere prijzen voor de consumenten maar om het grote kapitaal te onteigenen en zijn macht te ontnemen. Dat is zowel het belang van kleine landbouwers en als van arbeiders. In deze strijd kunnen ze solidair zijn.

« Supermarkt vergaart miljoenen, de boer geen cent »

Prijzen stijgen, lonen moeten volgen!

De tussenpersonen in de Belgische varkens- en melkbedrijven zouden zich ertoe verplicht hebben om een hogere prijs te betalen aan de boeren, maar alleen als de regering tussenkomt en als de supermarkten vrij mogen blijven om een hogere prijs te stellen in de winkels. Met andere woorden willen ze de bevolking doen betalen!

De Boerenbond, de machtige vakbond die door de grote Vlaamse boeren wordt beheerst, heeft al een petitie laten tekenen aan de consumenten waarin ze zeggen dat ze bereid zijn melk duurder te betalen.

Als de prijzen stijgen, moet men dan strijden om aanwervingen en loonverhogingen op te leggen om zich te kunnen veroorloven melk te kopen, ook al men als kassierster bij Delhaize werkt, bij voorbeeld...

Bedrijfsnieuwtjes

Audi / VW - Vorst

De kapitalistische crisis is geen Chinees

Audi kondigt een daling van haar verkoop in China met 12,5% aan voor het eerste semester van 2015. Na jaren kapitalisme met onbegrensde uitbuiting en met ongebreidelde speculatie is de crisis in China aangekomen. En zoals altijd reageren de kapitalisten door de last op de werkers door te schuiven: Volks-wagen kondigt al deeltijdse werkloosheid aan: de werkers moeten de riem aanhalen, niet de aandeel-houders die zich gedurende jaren hebben verrijkt. En dit kan alleen maar de crisis verergeren...

Het voorbeeld om te volgen

Op dezelfde manier, in de VW-fabriek in Taubaté, Brazilië, probeert de directie een vermindering van de uren op te leggen samen met verlies van loon en personeel om "het hoofd te kunnen bieden aan de achteruitgang van de markt". Maar tot nu toe zonder succes, want de werkers staken sinds maandag. Ze weigeren hun lonen te geven om de kapitalisten in staat te stellen hun miljarden winsten te bewaren.

Hun winsten of onze lonen?!

De maker van uitlaten Bosal heeft zijn vestiging in Oevel failliet verklaard. Daardoor zitten de 352 werkers nu zonder werk, maar ook zonder ontslagvergoeding.

Dit is het fonds sluiting ondernemingen, een kas die gefinancierd wordt door de sociale zekerheid en dus door de indirecte lonen van de werkers, die de werkers eventueel zal vergoeden. Maar de procedure kan niet alleen veel tijd innemen, de bedragen zijn ook veel kleiner dan waar de werkers recht op zouden hebben in het kader van een collectief ontslag.

Zo komt Bosal er makkelijk vanaf. De groep maakt nochtans steeds winsten. En het fortuin van zijn voornaamste aandeelhouder, de Hollander Karel Bos, werd in 2013 rond 270 miljoen geschat. Hij kan en moet betalen opdat de werkers kunnen blijven leven!

De verschrikkelijke bedreiging van bommen, nucleaire of niet, en van diegenen die deze bezitten

De beelden van Hiroshima en Nagasaki, de twee Japanse steden die door de eerste atoombommen zijn vernield, waren verleden week onafgebroken op TV. Ondanks de hypocriete en leugenachtige commentaar, en soms ook het bewust verzwijgen, herinnert deze herdenking ten minste wat de wereldleiders hebben kunnen doen, wat de kapitalistische klasse kan doen, waarvan de concurrentie en belangentegenstellingen regelmatig oorlogen veroorzaken.

Wat de vernietiging van twee steden in een paar seconden betekent, is onze zaak. Het is niet alleen de geschiedenis van een verlopen verleden. Dit kan de prefiguratie zijn van wat morgen zou kunnen gebeuren. En niet alleen omdat de kernwapens constant verbeterd zijn geweest, en nu een vernietigende kracht bereiken die veel overstijgt de nochtans vreselijke doeltreffendheid van de bommen op Hiroshima en Nagasaki. Maar vooral omdat de sociale klasse die deze vernietigende kracht in bezit heeft steeds aan de macht is.

Het geweer in de handen van de moordenaar is niet verantwoordelijk voor het moord, wel de persoon die het gebruikt. Hoe vreselijk de gevolgen van de atoombommen verschrikkelijk zijn geweest, met zulke 300 000 onmiddellijke doden en honderdduizenden ten gevolge van de stralingen, heeft de laatste wereldoorlog 50 miljoen doden gemaakt, slachtoffers van gewone wapens, en twee keer zo veel met al diegenen die van epidemieën of honger gestorven zijn.

En waar zijn zij voor gestorven? Niet door de vijandigheid van om het even welk volk. Decennia na de massamoorden van volkeren die tegen elkaar zijn opgezet, herdenkt men vandaag de altijddurende vriendschap tussen Duitsland en Frankrijk, tussen Japan en de V.S.

Slachtoffers van Hiroshima zijn niet dood om het einde van de oorlog te versnellen door Japan tot overgave te dwingen. Bommen zijn gedropt terwijl Duitsland, voornaamste hoofdrol in de kamp waarvan Japan deel uitmaakte, had zich al drie maanden overgegeven. Ze zijn door de leiders van het Amerikaanse kapitalisme gebruikt om terreur uit te oefenen op al de volkeren die na de enorm grote bloedbad van de Tweede Wereldoorlog geneigd zouden zijn geweest verantwoording te komen eisen bij hun leiders.

De Eerste Wereldoorlog was gevolgd door een revolutionaire golf die de proletariërs van een groot aantal landen in opstand had gebracht tegen hun leiders. In Rusland waren ze erin geslaagd de macht te veroveren en de bezittende klassen te onteigenen die verantwoordelijk waren voor de oorlog en die ervan hadden geprofiteerd.

De Duitse schrijver Brecht beweerde over het nazisme: "De schoot is vruchtbaar nog waaruit het kroop." Dit geldt zeker en vast wat de bedreiging betreft die de macht van de kapitalistische klasse voor de wereld betekent!

De economische rivaliteiten die tot oorlogen leiden zitten in de genen van het kapitalisme. Vandaag komen ze maar voor de concurrentie, de competitiviteit. Maar de politieke kaste die de belangen van de grote imperialistische burgerij verdedigt zet al in naam van de competitiviteit de landen, de volkeren, de uitgebuitenen tegen elkaar op.

Het gaat niet alleen om woorden. Want als de mensheid al zeventig jaar geen derde wereldoorlog heeft doorgemaakt, heeft ze talloze lokale oorlogen gekend. Men moet niet ver zoeken om achter deze oorlogen de grote bedrijven te vinden die concurreren om grondstoffen, voorraden en markten in beslag te nemen.

Ons kleine imperialisme, dat hier aan de uitgebuitenen de bezuinigingspolitiek en besparingen aanbeveelt, vindt wel de middelen om deel te nemen aan de oorlogen in Afghanistan, Libië, Mali of Irak, om toch een deel van de buit te krijgen. Onze regeringen en koninklijke handelsvertegenwoordigers zijn goed bevriend met het middeleeuwse bewind in Saudi Arabië en met de dictators in Afrika om hen wapens te verkopen die dan in de plaatselijke oorlogen worden gebruikt of om hun eigen volkeren te onderdrukken.

Zo is het spreken over een planeet zonder oorlog, of zelfs alleen zonder kernwapen, een utopie en een leugen, zolang de wereldorde tussen de handen van de imperialistische burgerij blijft.

De arbeidersklasse, het geheel van zij die in tijd van vrede worden uitgebuit en in tijd van oorlog worden afgeslacht, is de enige sociale klasse die overal in de wereld aanwezig is en die de kracht heeft om deze sociale orde te vernietigen om een andere te bouwen, waarvan de privé eigendom van de productiemiddelen, de uitbuiting, de concurrentie en de oorlogen zouden verband zijn. Ze zal er noodzakelijkerwijs van bewust worden.

De regering valt aan

Taxchocs

Terug van hun luxevakantie hebben de rijken een briefje moeten krijgen van hun bankier, of hun fiscale advocaat, over de middelen om de "Caymantaks" van de regering over constructies in fiscale paradijzen om te zeilen.De werkers en arme mensen zullen daarentegen de 700 miljoen € wel betalen van de verhoging van de BTW op de elektriciteit van 6 à 21% en de 900 miljoen € van accijnzen op tabak, alcohol en diesel.

De "fiscale rechtvaardigheid" van de regering Michel, is het financieren door de werkers en de werklozen van de cadeaus die ze aan de rijke aandeelhouders van bedrijven en banken geven.

De BTW op elktriciteit daalt van 21% naar 6%, gehouden belofte.

Het was dus voor de verkiezingen...

Energie is van ons

Sinds 1 september betalen we weer 21% BTW op onze elektriciteitsfacturen. Deze schandalige maatregel wordt op alle huishoudens toegepast, ook op zij die een budgetmeter hebben.

Zo verrijken we samen met de armsten niet alleen de grote energiebedrijven, maar we helpen ook de Staat om hen cadeaus te geven...

Elektriciteit is een basisnood en moet iedereen geleverd worden zonder voorwaarden, net zoals water, voedsel, woningen, geneesmiddelen of cultuur en vervoer. Maar hiervoor moet men de maatschappij halen uit de klauwen van de dieven die haar vandaag leiden.

Oudere mensen bestelen is gemakkelijker...(I)

De regering Michel wil 400 miljoen € besparen op de pensioenen van de openbare werkers. Het meetellen, voor de berekening van het pensioen, van de studiejaren of van de periodes die als contractueel zijn gewerkt, zouden verdwijnen, wat belangrijke pensioenenverminderingen zou betekenen voor onderwijzers en ambtenaren.De regering spreekt erover "koopkracht terug te geven aan lage en midden lonen", maar ze begint met het aanvallen van zij die het moeilijkst hebben om zich te verdedigen.

Oudere mensen bestelen is gemakkelijker...(II)

Sinds een dertigtal jaren nemen de opeenvolgende regeringen maatregelen om de pensioenen te verlagen en veel werkers - bedienden, kaderleden of zelfstandigen, maar ook arbeiders via groepsverzekeringen die door hun werkgever worden getekend - offeren vandaag een deel van hun loon op om een pensioen via privé verzekering te nemen. Dit is het resultaat van een echte privatisering van het pensioenstelsel.

De verzekeringen oefenen druk om de rente te verlagen op deze lange termijn besparingsplannen om zich nog meer te verrijken, en ook de regering doet dat nu. Die heeft deze zomer inderdaad een taks van 1% beslist op dat bespaard geld.

Deze 300 miljoen euro, de regering beweert dat die alleen uitgeleend worden, want de taks van 10% die betaald moet worden wanneer men op pensioen vertrekt zou tot 8% verminderd worden. Wat garandeert ons dat de opeenvolgende regeringen deze belofte zullen houden?

Ze hebben er nooit genoeg van

De patronale bijdragen op de lonen zullen dus voor 2018 van 33% à 25% dalen. De VBO bedankt niet, maar eist nog meer: "We hoopten 13% in de bouwsector, waar het percentage al 25% bedroeg! »Tenzij men aanvaardt in de ellende te vallen, heeft men geen keuze: de werkers zullen het aannemen moeten opleggen, samen met loonverhogingen. En ze zullen een vermindering van de arbeidstijd moeten eisen, samen met de controle op de boekhouding van de bedrijven.

Een vage belofte, nog één

Timmermans, de baas van de vereniging van ondernemingen BVO, vraagt de vakbonden zich kalm te houden om "het begin van het herstel niet te breken". Herstel? En gaan de maatregelen van de regering (daling van patronale bijdragen en van vennootschapsbelastingen) in nieuwe banen uitmonden?

Hij wil positief klinken, maar bekent dat « dit van zoveel factoren afhangt dat ik niets kan beloven ».

En « er zullen weer bedrijven zijn die zullen ontslaan, er zullen nog sectors in moeilijkheden raken ».

Men kan hopen cadeaus aan de bazen geven, ze verplichten zich niet. Om hen in tijd van crisis te doen aanwerven, en met aanvaardbare voorwaarden moeten de werkers hen door de strijd dwingen: verbod op ontslagen en verdeling van het werk onder iedereen, zonder loonverlies!

Niet op de openbare weg gooien, aub.